

# РЕШЕНИЕ

№ 8426

гр. София, 04.03.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6145** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК,вр. с чл.118 от КСО.

Образувано е по жалба на В. В. Е., с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-295/19.05.2025г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено разпореждане от 30.04.2025г. на длъжностно лице по чл.54ж,ал.1 от КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Моли се да бъдат отменени.В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С. – град – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление, подадено на 11.04.2025 г., В. В. Е. е поискал отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Приложил е копие от заповед № 275/04.04.2025 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение с осигурител “Самекс” ЕООД, на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 08.04.2025 г. От представената заповед се установява, че трудовото правоотношение на жалбоподателя е прекратено, считано от 08.04.2025 г., т.е. 18-месечният период по чл. 54а, ал. 1 от КСО за определяне правото на ПОБ е от 08.10.2023 г. до 07.04.2025 г.

При определяне правото на ПОБ, е направена справка в Регистъра на осигурените лица /РОЛ/, като е констатирано, че в 18-месечния период В. В. Е. е осигуряван за риска “Безработица”, както

следва:

- от 14.10.2023 г. до 11.07.2024 г. вкл. - 0 години, 2 месеца и 11 дни-от “Тренквалдер” ЕООД, като лице, упражняващо дейност по трудово правоотношение с трудов договор, сключен на основание код “11”, като допълнителен трудов договор по чл. 111 от КТ.

-от 01.03.2024 г. до 25.06.2024 г. вкл. - 0 години, 3 месеца и 25 дни - от “Ел Си Уайкики Ритейл Би Джи” ЕООД, като лице, упражняващо дейност по трудово правоотношение.

-от 01.08.2024 г. до 18.11.2024 г. вкл. 0 години, 3 месеца и 18 дни - от “Пепко България” ЕООД, като лице, упражняващо дейност по трудово правоотношение.

-от 26.03.2025 г. до 31.03.2025 г. вкл. — 0 години, 0 месеца, 05 дий - от “Самекс” ЕООД, като лице, упражняващо дейност по трудово правоотношение.

Направен е извод, че общият осигурителен стаж на В. В. Е. в 18-месечния период от 08.10.2023 г. до 07.04:2025 г. вкл., е 10 месеца и 04 дни, т.е. по-малко от изискващите се 12 месеца, поради което лицето не отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ.

Издадено е Разпореждане № 214-00-6151-1 от 30.04.2025 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от КСО, с което е отказано отпускане на ПОБ.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-295/19.05.2025г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.

В съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнителни доказателства /лист 70 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КСО. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № 214-00-6151-1/30.04.2025 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на НОИ /лист 35 от делото/.

Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му. Съдът приема, че същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта: не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от

лицата документи за отпускане на обезщетенията. Т.е. преценка се извършва спрямо последното прекратяване на осигуряването, като се ползват именно тези данни.

В настоящия случай от административния орган правилно е установено, че за процесния период от 08.10.2023 г. до 07.04:2025 г. вкл., осигурителният стаж на жалбоподателя е 10 месеца и 04 дни, поради което същият не отговаря на изискването на чл. 54а, ал. 1 от КСО да има 12 месеца осигурителен стаж преди датата на прекратяването на осигуряването и няма право на обезщетение за безработица.

При налични данни в регистъра на осигурените лица именно те следва да бъдат съобразени, както е и направено от административния орган в случая, съгласно чл. 54л, ал. 1 от КСО, цитиран по-горе. Към заявлението си жалбоподателят не е представил допълнителни доказателства, въз основа на които да бъде направен различен извод относно осигурителния му стаж в процесния период.

Представените от жалбоподателя допълнителни доказателства в съдебното производство – разпорежданията, с които се отпуска пенсия за инвалидност поради общо заболяване, са неотносими към преценката на правото на обезщетение на жалбоподателя.

С оглед на изложеното, съдът намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ / в актуалната и редакция/ в размер на 100 лв./ 51.13 евро/

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

#### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Е., с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-295/19.05.2025г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено разпореждане № 214-00-6151-1/30.04.2025 г. на длъжностно лице по чл.54ж,ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА В. В. Е. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град, сумата в размер на 51.13 евро / петдесет и едно евро и тринадесет цента/100 лв./, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно чл. 119, ал. 1, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б. " и б. "д" от КСО.

СЪДИЯ: